

TERVEHDYS LEHTOMÄEN KODISTA!

"Niin vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni ohitse. Samoin leeviläinenkin: kun hän tuli sille paikalle ja näki hänet, meni hän ohitse." Luuk. 10:31,32 Näin sattumanvaraiselta saattaa tuntua meistä monista tämä elämämme vaellustie. Ehkä näissä samoissa tunnoissa teki Joosefkin aikoinaan matkaa Egyptiin. Hänen veljensä olivat tehneet raskaan rikoksen, kun olivat myyneet oman veljensä ismaeilaisille orjaksi kahdellakymmenellä hopeasekelillä. Mutta on ihmeellistä luettavaa, kun sitten myöhemmin Joosef kertoo veljilleen monivaiheisesta elämästään, kärsimyksistään ja korotuksestaan, toteaa lopuksi: **"Niin Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä, pelastukseksi monille."** 1 Moos. 45:7.

Näissä sattumien tunnoissa joutui faaraan hovin kasvattikin Mooses erämaahan piiloutumaan ja olemaan kansansa syrjästäkatsoja pitkän aikaa. Helppoa se ei ollut, kun samanaikaisesti Israelin heimo raatoi ruoskaniskujen alla kuin orjalauma egyptiläisten hyväksi. Kun Mooses palaa näiden erämaakokemustensa jälkeen kansansa luo, niin **hän ei ollut sama mies kuin sinne paetessaan.** Palavan pensaan loisteessa hän kokee elämänsä uudistumisen. **Taivaallinen valo valaisi miehen sydämen ja koko elämän.** Mooses näkee Jumalan suunnitelman itsensä ja koko Israelin heimon kohdalla. Hän saa palata kansansa luo, sen elämäntaloita jakamaan ja johtamaan heidät Egyptin orjuudesta pois.

Mooses onnistuu herättämään tämän hengellisestikin nukkuvan kansan. **Hän kertoo heille ihmeellisestä Jumalan pelastussuunnitelmasta, jonka päämääränä oli viedä heidät luvattuun Kaanaan maahan.** Matka sinne alkoi ikään kuin "sattumakokemuksella". Pian he täysin yllättyneenä huomaavat joutuneensa koko kansana takaa ajavien egyptiläisten sotilaiden ja Punaisen meren väliin. Niin, oliko se todella sattuma? Ei, vaan tästä **Punaisen meren ihmeestä Israelin varsinainen Jumala-suhde alkaakin.** Kun Mooses uskossa ojentaa sauvansa Punaisenmeren kuohuvien aaltojen yli ja niin ihmeellisesti tie avautuu. Näin he pääsevät turvallisesti meren yli toiselle rannalle. Samaa tietä yrittävät takaa ajavat Egyptin sotilaatkin kulkea, mutta tuhoutuvat aaltojen alle.

Raamatun kirjoittajilla on paljon kerrottavanaan näitä ihmeellisiä asioita Israelin kansan vaiheista, joissa on näkyä Jumalan väkevän käden jälki. Heprealaiskirjeen 11. luvussa kuvaillaan monien Jumalan ihmisten elämää, miten Jumalan apu heidän itse kunkin kohdalla ilmenee. Kirjoittaja lopulta pääättelee jakeessa 33: **"Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profetoista, jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista,..."** Näitä lukemalla alamme ymmärtää, ettei niin suurta onnettomuutta tulekaan, ettei se olisi Jumalan hallittavissa. Mutta kaikkein ihmeellisintä se on, kun inhimillinen pahuuskin taipuu, jos Jumala niin tahtoo, palvelemaan hänen pyhiä ja hyviä tarkoituksia. Tämä on sitä Jumalan lasten elämäntilfilosofiaa. Siinä aina Jumala tulee suureksi ja väkeväksi, mutta ihminen tuntee puolestaan itsensä pieneksi ja mitättömäksi. Nämä ovat niitä ihmisiä, jotka ovat saaneet täällä maan päällä jo eläessään katsahtaa sinne ylös kirkkauden maahan, jossa meidän auttajamme Jeesus Kristus on Isän oikealla puolella.

Apostoli Paavali ei rakentanut kovin paljoa uskonelämänsä erinomaisten ilmestysten varaan, vaikka puolustautuessaan hän turvautuu kertomaan jotain niistäkin. 2 Kor. 12:4: **"...temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua."** Näin apostoli kertoo, että taivaassa kuultuihin sanoihin sisältyi ehdoton salassapitovelvollisuus. Antakaa anteeksi, kun tässä arvailen, mistä siellä mahdollisesti puhuttiin. Kuuliko Paavali taivaassa puhuttavan näistä kaikenlaisista "sattumista"? Ehkä aikoinaan puhuttiin siitä, mitä sattuikaan Joosefille, Moosekselle, Daavidille, Pietarille, Paavalille jne! Nyt siellä puhutaan, mitä sattuuukaan meille täällä ajassa! Milloin satumme kulkemaan kylmin sydämin haavoille lyödyn ja puolikuolleen virumaan jätetyn lähimmäisemme ohitse. Tai milloin satumme itse sanomaan niin pahasti, että herkkä lähimmäinen siitä ahdistuu ja haavoittuu. Tai kun joku lähimmäinen tulee luoksemme, jotta saisi puhua vähän niistä kipeistä asioistaan, mutta minulla ei sattunut olemaan nyt aikaa kuunnella häntä. Kaikkea sitä voi sattua ja tapahtua täällä ajassa meidän ihmislusten kesken. Tätä luetteloa voisi jatkaa. Mutta joka tapauksessa **Paavali oli yllättynyt siitä, miten tarkkaan taivas seuraa meidän ihmislusten elämämme kulkua täällä ajassa ja kuinka siellä puhutaan arvaamattomia sanoja meistä.** Ehkä Paavali näki ja kuuli, kun joku sattumalta kulki puolikuolleen viruvan lähimmäisen ohitse, niin taivaassa tuli silloin kiire. Sillä täytyi saada nopeasti joku toinen ihminen kulkemaan sitä samaa tietä, tai kolmas, ettei puolikuollut kuolisi, vaan hän pääsisi ajoissa hoitoon.

On aika ihmeellistä, kun näitä "sattumia" sattuu tuon tuostakin, ainakin minun oman vaellustieni varteen. Tulee myös sellaisia tilanteita, joissa ei pysty auttamaan, vaikka haluaisikin. **Mutta yleensä vasta jälkeinpäin ikään kuin herää tajuamaan omat mokansa!** Miksi en pysähtynyt avun tarpeessa olevan lähimmäisen luo? Tai miksi piti mennä sanomaan lähimmäiselle pahasti? Miksi en voinut hillitä itseäni? Miksi en rukoillut ahdistuneen lähimmäiseni puolesta? Tai kertonut hänelle Vapahtajasta? Jne. Näissä itsesyytöksien tunnoissa on saanut rukoilla: "Herra, anna minulle vielä uusi mahdollisuus, tai lähetä joku toinen, joka tekee sen, mikä minulta jäi tekemättä!" Miten hartaasti sitä joskus itsekkin odottaa, että joku sitoisi ne vuotavat haavat ja sivelisi niihin parantavaa voidetta. Ehkä meillä monilla on niin kipeitä asioita, että emme pysty täällä ajassa

yhdellekään ihmisille niistä puhumaan. Mutta on hyvä huomata, että kolmantena onkin tulossa itse Laupias Samarialainen. Hänen lempeä äänensä rohkaisee meitä avautumaan. Hänellä on myös ne lääkitsevät voitteet, jota hän sivelee haavoihimme ja sitoo ne.

Kansamme päättäjien muutisanaksi on tullut viime vuosina ”hyvinvointivaltio”. Tarkoittaneeko se sitä, että me ihmislapset tarvitsemme parempaa ruokaa, juomaa ja vaatteita, hienompia asuntoja ja autoja, enemmän vapaa-aikaa ja vapautta? Liekö pelkkä sattuma, kun yhä enemmän keskuudessamme niitä ihmislapsia, jotka voivat pahoin? Ulkonainen menestys ja hyvinvointi ei näytä tuovan ihmiselämään sisäistä hyvinvointia. Jotain hyvin tärkeää jää vielä silloin puuttumaan. Toinen paljon toistettu sana lienee **turvallisuus**. Hyvä ja paljon lupaava sana on tämäkin, kun sillä olisi vain katetta. Turvattomuuden tunne ja pelko vaivaa yhä enemmän aikamme ihmislapsia, vaikka turvallisuutta yritetään kaikin keinon rakentaa. Mutta saman aikaisesti tunteettomien tekijöiden, eli ”sattumien” mahdollisuus vain kasvaa tässä pimenevässä ajassamme.

Ihmislapsen sisimmän hyvinvointi ja elämän turvallisuus on myös Jumalan pelastavan työn tavoite. Hyvinvoinnin ja turvallisuuden alku on ihmisenlapsen kokemus armahdus ja syntien anteeksisaaminen. Näin meidän Punaisenmeren ihmeemme on Golgatan ihme. Vapahtajamme kärsimys, ristinkuolema ja ylösnousemus avasi meille tien ikuisuuden rannalle. Siellä pelastetut laulaa ”...**Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: ”Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas.**” Ilm. 15:3. Tästä on siellä taivaassa todistuksena monien Raamatun ihmisten kokemukset ja myös oma kokemuksemme. Siellä muistellaan, miten ihmeellistä elämä siellä ajassa olikaan, kun ”...**kaikki (sattumatkin) yhdessä vaikutti niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, ...**”

On myös riemullista saada lukea jo täällä näitä Ilmestyskirjan kuvauksia taivaasta. Kuitenkin me ymmärrämme, että siinä on paljon niitä ”**sanomattomia sanoja**”, joita ei ihmissanat kykene ymmärrettävästi ilmaisemaan. Sinne Luvattuun maahan kuitenkin Jeesukseen uskovat ovat matkalla. Onnellisia ja kiitollisia ihmisiä on ilo aina katsella. Kaikkein onnellisimpia ja kiitollisimpia ihmislapsia ovat lähelle Herraa päässeet, he ovat myös parhaimmassa turvassa. **Pyrkikäämme lähelle Herraa, hänen turviinsa!**

KODIN KUULUMISIA....

- Työtoiminta on ollut vilkas koko kesän, vaihtelevalla menestyksellä on tilauksia saatu toimitetuksi.
- Talouspuoli on kuluneen kesän aikana ollut aika tiukkaa. Laskujen maksu on usein viivästynyt.
- Me työntekijät vuosien rientäessä vanhenemme, jonka seurauksena helpommin väsymme ja uuvumme. Kuten johtokunnan veljet Lauri ja Leo ohessa kirjoittavat, kuinka tarvittaisiin lisää vahvistusta työntekijäjoukkoomme.

-Syyspäivät 24.-26.09.2004, jos Herra suo. Ohjelma oheisena. Tervetuloa!
Tässä näitä tärkeimpiä asioita esirukousaiheeksi.

Siunaavin terveisin Jorma Huusko

MAAOTTELU HÄVITTIIN

On sunnuntai 5.9.2004. Tänä viikonloppuna Suomi kohtasi rakkaan vihollisensa Ruotsin yleisurheilumaaottelussa. Suomalaiset miehet ja naiset hävisivät selvästi vastustajilleen Ruotsalaisille. Miksi hävisimme, mikä meni pieleen?

Lauantaina olimme Lehtomäen kodin **johtokuntana koolla Runnilla**. Olimme keskustelemassa kodin ajankohtaisista asioista, ja mahdollisesti tekemässä päätöksiä jolla kodin toimintaa viitoitetaan eteenpäin. Kesän kuluessa olimme kuulleet, että kodin työntekijät olivat hyvin uupuneita tehtäviensä kanssa. Jopa niin uupuneita, että heidän mieleensä oli noussut kysymys, **jaksanko enää palvella tällä paikalla?** Minulla oli tilaisuus olla yksi viikko elokuussa Lehtomäen kodissa **"tuuraajana"**, jolloin talon vakituinen väki pääsi hieman lomailemaan. Aloitimme päivät talon tapaan aamuhartaudella. Jo siinä kohtasivat toisensa **Jumalan sana ja työnteko**. Miehet olivat koolla yhdessä iankaikkisen Sanan äärellä, ja samaan aikaan talon emännät tekivät omia askareitaan myöskin Sanaa kuunnellen. Työtä Lehtomäessä piisaa niin emännille keittiössä, kuin miehille hallin ja pihan puolella. Puhelimet soivat, ihmisiä käy talossa, ja monenlaisia työtilauksia on runsaasti. Ennen kaikkea **Lehtomäen koti on paikka, jossa pyritään auttamaan lähimmäistä niin, että he kerran saapuivat voittajana perille taivaalliseen kotiin**

Nämä kodin "asiakkaat" ovat elämän kilparadalla kokeneet monenlaisia kolhuja. Lapsena, nuorukaisena ja aikuisiällä läheltä ja kaukaa on saatu monenlaisia pistoksia ja kolhuja. Niihin on kukin vastannut omalla tavallaan. Kilvoittelu on jatkunut, ja perillepääsy on usein näyttänyt entistä vaikeammalta, suorastaan mahdottomalta. Nyt he ovat päässeet virvoitus- ja huoltopaikalle, Lehtomäen kotiin. **Jokainen meistä voi aavistaa, että tällaisessa ympäristössä työnteko ei ole helppoa**. Vastus on kova niin hengellisellä kuin taloudellisella puolella. On ihmeellistä, miten Jorma ja Raili sekä heidän lapsensa, Mauri ja Liisa, Anja ja muut vapaaehtoiset ovat tällä virvoitus- ja huoltopaikalla jaksaneet auttaa kolhittuja. Auttaa kolhittuja ja tulla itse kolhituksi. Näin on kuitenkin matkaa yhdessä tehty ja matka on vielä kesken.

Otsikollani **"maaottelu hävittiin"** haluaisin herätellä meitä penseitä ja uneliaita kilpailijoita. Itse en herättelyyn pysty, **mutta Jumalan Sana on voimallinen**. Lue Pyhästä Raamatusta: Hebr. 12: 1-3, 1. Kor. 9: 24-27, 1. Tim. 6: 11-12 ja 2. Tim. 4: 7-8.

Elämämme on kilvoittelua ja "maaottelu" jatkuu vielä. Se on totisinta taistelua joka hetki Jumalan valtakunnan ja saatanan valtakunnan välillä. Se ei ole taistelua lihaa ja verta vastaan, vaan henkivaltoja vastaan. On armoa jos ja kun saamme olla voittajan puolella Jumalan valtakunnan kansalaisena. Se on mahdollista, koska Jeesus on sinun ja minun syntini sovittanut.

Lehtomäen kodin ystävä, kilvoitellaan perille saakka. Puhtaasti, Jumalan puhdistavan evankeliumin voimalla.

Leo Mehtälä
Ylivieska

Tervehdys!

” Oi Jumala, et hylkää pientä lasta, et lakkaa rakkaitasi hoitamasta.

Jo lapsena saan tulla luoksesi, tuon sinulle nyt rukoukseni.” Virsi 491:1

Joskus tuntuu, että yksin oon, ei kukaan rakasta. Mut silloinkin **Jumala rakastaa**. Vaikka olisit peiton alla piilossa, Jumala tietää missä oot. Jumala ei hylkää vaikka tuntuisi siltä. Vaikka kulkisit pimeässä laaksossa, Jumala ei hylkää. Eli ole turvallisella mielellä ja **muista Jumala ei hylkää!**

Mika

Tervehdys Lehtomäen kodin työsaralta!

Istun tässä Ylämyllyn kotini keittiön pöydän äärellä, mutta ajatukseni ovat Lehtomäen kodilla.

Olen juuri saanut kuulla, kuinka kolme ystävää Kuopiosta on pyrähtänyt avuksi siivoushommiin tietoisina lähestyvistä syyspäivistä. **Siunatut ystävät! Kiitän heistä nöyrästi.** Jumalan rakastavaa huolenpitoa koetaan silloin, kun sitä vähiten odottaisi. Myös tämänhetkinen harjoittelijamme on auliisti mukana arkisin kaikissa töissämme, mistä olemme todella kiitollisia. Ja Anja on usein täällä lähellä ja valmis auttamaan ja helpottamaan Railin työpaineita. Kiitos Anja sinunkin uskollisuudestasi! - Enkä voi unohtaa tässä Pirkkoa tai Vuokkoa tyttöjensä kanssa. **Yhdessä on palvelutehtävää täällä kodissa voitu ja saatu viedä eteenpäin.**

Eihän tämä koti toimisi ilman näitä arkisia pyöryksiä eri puolilla taloa. Kaikki se työ, mitä tehdään halleilla ja näin kesäisin pihalla, on tärkeää ja tarpeellista. **Mutta kodin perustamisen tavoite, sielujen pelastus iankaikkiseen elämään, on sittenkin yhä päämääränä.** Tarvitsemme Evankeliumia, sovituksen ja anteeksiantamuksen sanomaa Jumalan rakkaudesta ei ainoastaan jaettavaksi toisille vaan itsellekin ravinnoksi ja virvoitukseksi joka päivä.

Tänä kesänä sain iloita pienoisevankeliumin ihanasta sanomasta, kun lapsenlapsemme muistutti siitä terveisinään omasta kesän rippikoulustaan: **”Sillä niin on Jumala maailmaa (sinua, minua) rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.”** Joh.3:16. Jumalan Sana vakuuttaa ja rohkaisee edelleen: **” Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansa, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?”** Room.8:32 - ja **” Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa. Siinä on rakkaus – ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksesi.”** 1 Joh.4:9,10.

Emmekö rohkeneisi tällaisen pyyteettömän rakkauden edessä särkyä? Ei tarvitse silloin olla muuta, kuin on: kurja, syntinen ihminen. Näin omistaen anteeksiantamuksen armolahjana saa voiman nousta ja kohdata vaikeat elämän asiat. On helpompi ymmärtää toistakin, antaa anteeksi.

Tällaisesta uskon tiestä on ollut kokemusta virren tekijällä sepittäessään virren 405.

Kirkkautta kohti kulje kilvoitellen uskossa.

Viettelysten portit sulje, hylkää synti, maailma.

Taistelussa katse nosta Herraan, uskon alkajaan.

Kiusausten ahdingosta Jeesus nostaa armollaan.

Pysy hänen armossansa, valvo aina rukoillen.

Kruunun voittaa Herran kansa jälkeen ahdistuksien.

Hän on auttajana tiellä, siihen luota, voimaton.

Julman nuolet sammuu siellä, missä Herran kilpi on.

Herran voimin rohkeasti nouse yhä uudestaan.

Luota Herraan loppuun asti, kerran sinut kruunataan.

Kiitos rakkaat ystävät kaikista esirukouksista.

Olisi ilo nähdä syyspäivillä.

Siunaavin terveisin Liisa Turunen

Kodin ystävät!

Tämä loppukesä on ollut erikoista aikaa. Iäkkään äitini voimat vähenevät ja sisarten kanssa elämme luopumisen tunnetta. Pärjääkö hän enää kotona ilman toisen läsnäoloa?

Myös Lehtomäen kodissa on tullut uupuminen vastuunkantajille. Se **ei ole ihme**, vaan ihme on se, että he ovat yli 25 v. jaksaneet tehdä tätä työtä. **Kaikella on määräaika ja aikansa on joka asialla taivaan alla, sanotaan** Saarnaajan kirjassa 3:1. Sitäkin olen miettinyt, että eikö taivaaseen pääse yhtään helpommalla, kun näkee heidän työpaineensa.

Raili ja Jorma olivat sitten muutamia päiviä lepäämässä. Johtokunnan miehet ja Huuskon **Anssi** vuorottelivat vastuuta hallin puolella. **Turusen Liisa**, Huuskon 16-vuotias **Marika** ja **minä** olimme vuoroin keittiössä. **Ruuskasen Pirkkokin** kävi auttamassa.

Ajattelin, että tähänkö tämä toiminta loppuu ja näinkö se päättyy? Puuhallin puolella kun on paljon tilauksia, on valmiit työtilat ja koneet. Katselin vihreää pihanurmea, sen **kukkia, suihkuavaa vettä**, kaarisiltaa ja kaikkea, mitä Huuskon perhe on uurastanut kuntoon. Entä päärakennuksen tilat, miesten huoneet, keittiö, ruokasali – tai juhlasali, jonka seinustalla jyrävä honkaristi puhuttelee. Eikö Liisa ja Mauri Ylämyllyltä enää saavukaan auttamaan? Jääkö ystäväkirjeet kirjoittamatta ja syyspäivät pitämättä?

Eivätkö taloon pyrkivät saakaan enää sijaa majatalossa? Enkö minäkään voi enää tulla Lehtomäen kotiin kokemaan lämmön ja rukouksen ilmapiiriä, jonka turvin jaksaa elämässä eteenpäin? Taas **soperran** tuota vaikeaa rukousta: **”Tapahtukoon sinun tahtosi...”**

Lukekaa **ystäväkirjettä** tai tulkaa syyspäiville kuulemaan, miten elämä jatkuu. Kirjoitan tätä sunnuntaina 12.9. Tämän päivän aiheena on kiitollisuus. **Kiitos esirukouksista – siinä on voimaa**. Tunnettemme ja tiedämme sen.

Lämmöllä Anja Oksman

Tervehdys!

Tämän sunnuntain (12.9.) evankeliumitekstissä tapaamme kysymyksen: **eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?**

Omalla kohdallani kohtasin ensikerran tämän kysymyksen 1970-luvun lopussa, eläessäni uskossa olon alkuaikojia. Usein kysellään oisko jollain todistuksen sanaa **Herrasta Jeesuksesta** ja yleensä **estellään**, että eihän minulla ole. Näin tein minäkin, mutta siihen tuli erään veljen kautta muun asian yhteydessä nämä Herran sanat: **missä ne yhdeksän ovat?** Silloin sisin värähti, koin että herran itse kyseli: missäs Lauri on? Enkö minä hänellekin antanut synnit anteeksi ja uuden, toisenlaisen elämän ja kirkkauden toivon.

Jumalan armotalous on merkillinen juttu; nuukuus, tarkkuus, laiskuus ja saituus on pahasta. Sopivalla ja sopimattomalla ajalla kylvää sanaa teille ja aitovierille, kallioille, ohdakkeisiin ja orjantappuroihin. Sillä Sana löytää näiden keskeltä hyvän maan. Liikaa ei voi kylvää, mutta liian vähän voi. **Paras esimerkki on yhden leiviskän saanut** Matt. 25 luvussa. Hän arveli armotalouden toimivan niin, että **”tässä on omasi” mutta omistaja näki toisin: Sinä paha ja laiska palvelija...** Jumalan armo, joka on meille annettu, on Jumalan omaisuutta, jonka pitää tuottaa Isännälle uusia sieluja pelastuksen osallisuuteen.

Kuule, Jumala on rakastanut sinua niin paljon, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettet sinä joka häneen uskot hukkuisi, vaan sinulla olisi iankaikkinen elämä. Mutta Jumala on rakastanut myös häntä, jota sinä ja minä ei ehkä rakasteta ja rakastaa myös niitä jokaista ihmistä, jotka kasvottomana ihmismassana kohtaamme kaduilla ja tiedotusvälineiden kautta ja tahtoo, että hekin kuulisivat todistuksen Jeesuksesta. Ja vaikka tiedämme isännän **”kovaksi mieheksi”, joka leikkaa sieltä mihin ei ole kylvänyt ja kokoaa sieltä missä ei ole eloa viskannut**, se ei anna meille lupaa laiminlyödä omaa vähäiseltä tuntuva todistajan tehtävää Jumalan kaikkivaltiuteen vedoten.

Jokainen, joka on päässyt käsittämään Jumalan armon Jeesuksessa Kristuksessa, tuntemaan ristin salaisuutta, että Jeesus on ihmiseksi tulleen Jumalana, vapaaehtoisella viattomalla ristin kuolemallaan sovittanut koko maailman synnin ja tähän uskossa turvautumalla saa suurinkin syntinen kaikki syntinsä anteeksi ja uudenlaisen elämän, jossa mottona on: kirkkautta kohti kulje kilvoitellen uskossa, on saanut Jumalalta leivisköitä, joista kerran on todellinen vastuu, onko niillä asioitu, vai liinasessa sydämen peltoon kätkeyty. Tästä kertoo hyvin virsi 437:

Ihmiskunnan tuskaa kantaa Jeesus aivan omanaan, esikuvan meille antaa rakkauteen toimivaan. Hän, ken antoi ilon meille, kutsuu alle kuormien. Väistymmekö muille teille pettäjinä Jeesuksen?

Ristin armoon turvatkaamme, jokainen on kelvoton. Uuden voiman siitä saamme työhön, joka Herran on. Sytyttäen Hengen liekin Jeesus meitä johdattaa. Mihin tehtäviin hän viekin, ne hän meille valmistaa.

Koko maailmamme yllä loistaa risti Kristuksen. Yhteistä on tuska kyllä, avuntarve yhteinen. Kun me täällä huojennamme veljemme kuormia, näkymättä rinnallamme kulkee Kristus, auttaja.

Lehtomäen kodin kautta tapahtuvassa lähetystyössä on saatu neljännes vuosisata seurata virren sanoman toteutumista. Eräs asetelma on pysynyt samana jo **pari tuhatta vuotta**. Se, **että eloa on paljon, työmiehiä vähän**. Näin myös Lehtomäen kodissa tänään. Siksi olemme näin kiertokirjeen välityksellä hakemassa lisätyövoimaa nykyisten työntekijöiden lisäksi. Kyseessä voisi olla aviopari, tai ”sinkkuja”, jotka tuntevat kutsumusta palvella lähimmäisissään Häntä, joka on ensin palvellut meitä. Kyse on ilman rahapalkkaa tapahtuvasta työstä talon ylöspidossa (talo tarjoo). Jos epäilee, että eihän sitä voi pärjätä silleen, voi tiedustella pärjäämisestä Jormalta tai Raililta, jotka on jo 25 vuotta rimpulleet siinä, 6 lasta kasvattaneet ja **monet ilot ja itkut itkeneet** tai allekirjoittaneelta. Lehtomäen kodilla tapahtuvan lähetystyön tilanteesta kertoo puolestaan virsi 434 ja tästä hetkestä sen 3. säkeistö:

Kunnian Herraa palvelkaa kaikille siunaukseksi armoa vieden avaraa ihmisten vapaudeksi. Riemu on suuri taivaassa, tuhlaajalasten kotona, aina kun syntinen kääntyy.

Eloa kypsyy korjuuseen, lyhyt on toiminnan hetki. Turmion suureen synkkyteen rientävi ihmisten retki. Kristusta jos ei tunneta, kuljetaan ilman toivoa kolkkoa kuolemaa kohti.

Sydämin, suin ja kätten töin avuksi kiiruhtakaamme. Rukous nouskoon päivin, öin, Herralta Hengen me saamme. Hätä ja tuska maailman suurempi on kuin aavistan. Ken tahtoo kärsivää auttaa?

Hopeat, kullat Herran on, päiväni myös ovat Herran. Aika kun saapuu tuomion, lainaansa kysyy hän kerran. Auta siis käymään tietäsi, niin kuin sen kuljit, Herrani, palvelen matkalla muita.

Tervetuloa syyspäiville suurella joukolla, Lauri Keinänen.

Rakkaat Lehtomäen kodin ystävät

”Kun on turva Jumalassa, turvassa on paremmassa. Kuin on tähti taivahalla, lintu emon siiven alla.”

V. 397:1

Selasin eräänä iltana Fredrik Wislöffin kirjaa ”**Voimallinen on hänen armonsa**”. Kirjassa tekijä käsittelee vuoden jokaisena päivänä yhden jakeen psalmista käyden läpi kaikki psalmit. Ps 89:10 ”**Sinä hallitset meren raivon, kun sen aallot kohoavat, sinä ne asetat.**”

Tämän jakeen kohdalla tulivat mieleen tämän kuluneen kesän luonnonmullistukset niin kotimaassa kuin kauempanakin. Meillä Suomessa on ollut rankkasateita ja sen seurauksena tulvia ja muuta tuhoa ja katoa. Pohjois-Karjalassa trombi pyyhkäisi **Höytiäisen** järven yli tuhoten saarissa ja mantereella metsiä ja asutusta. Pienempi **myrsky riehui** tässä ihan lähellä Lehtomäessä tehden sekin tuhoa. Muualla maailmassa ovat raivonneet vielä suuremmat myrskyt ja tulvat tuottaen paljon kuolonuhreja ja tehden tuhannet ihmiset kodittomiksi.

Mikään noista tapahtumista ei ole jatkunut kovin pitkään. Ne ovat olleet pikemminkin äkillisiä purkauksia ja saattaneet ihmiset ajattelemaan, kuinka **pieni** ja **heikko** ihminen on luonnon edessä. Ihmisen tekemät laitteet ja varustukset eivät kestä.

Jumala suuressa viisaudessaan muistuttaa luomiaan ihmisiä tuonkin psalmin jakeen kautta, kuinka **Hän on taivaan ja maan Herra**. Ilman Hänen tahtoaan ja vaikutustaan ei mitään tapahdu. Kun myrskyn jälkeen tulee aivan hiljaista, ihminenkin **pysähtyy** ajattelemaan, mikä on kaiken tarkoitus. Omassa sydämessä voivat myllertää monet myrskyt ja kysymykset. Ihan niin kuin Jumala on tarkoittanutkin.

Kiinnitä minun sydämeni siihen yhteen, että minä Sinun nimeäsi pelkäisin.” Eiköhän tämä pyyntö olisi tämän maailman kaikenlaisten myllerrysten ja melskeen vallitessa pienen syntisen ihmisen tärkein ja Jumalalle mieluisin pyyntö- Tämä siksi, että Jeesuksen Kristuksen sovitus työ ei kenenkään ihmisen kohdalla olisi turha. Joh 3:16

Teitä siunaten Mauri Turunen

Hyvää alkanutta syksyä kaikille!

Jotenkin tuntui, että pitää kirjoittaa tähän ystäväkirjeeseen joku sana. Jeesus tuli minunkin elämään noin 6 vuotta sitten. Täytyi kokonaan murtua ja tunnustaa kaikki pahat teot, mitkä sattui silloin muistamaan. – Ei ole mukavaa olla kovassa ahdistuksessa. Se jäytää, kuin joku **tauti** sisällä.

Lehtomäen koti tuli mulle tutuksi noin 12 vuotta sitten. Olin päihdeleirillä Tiirinlahdessa. Siellä sain kuulla, että tällainen paikka on olemassa. Hyvä edesmennyt ystävä Kalle Koponen toi minut tänne kotiin. Jumalan sana ei silloin vielä ruvennut itämään. Täytyi käydä rypemässä maailman riennoissa välillä.

Joskus olen ajatellut, että **Jumala varmaankin pani niin koville elämäni**, että ei ollut muut vaihtoehtoa olemassa, kuin lähteä seuraamaan Jeesuksen viitoittamaa tietä. On se elämä ollut välillä kivikkoistakin, mutta kun tietää, että on olemassa parempaakin, silloin mieli leppyä ja tulee rauhallinen olo. **Jumalan sanaa en ole pienenä kuullut, eikä ole viety kirkkoihin**, ainoastaan rippikoulun olen saanut käydä.

Jumalan armosta saan olla ja elää. Täällä kodissa ei ole koskaan käännytetty pois väsynyttä matkamiestä. Lämmin vastaanotto on ollut. Ei ole sanottu: ”Ei sinusta tule eläjää, mene pois.” **Jumalan sanaa on aamupalalla ja viikonloppuisin kirkkopyhiä on ollut**. Kiitos kaikille kodissa asuville.

Nähdään syyspäivillä, toivoo Eino.

Hei! Sain nyt viimeinkin aikaiseksi kirjoittaa ystäväkirjeeseen, mikäli tämä vielä ehtii mukaan....

Mark. 2:13-17 **Ja taas hän lähti kotoa ja kulki järven rantaan. Ja kaikki kansa tuli hänen työkönsä, ja hän opetti heitä. Ja ohikulkiessaan hän näki Leevin, Alfeuksen pojan, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa minua". Niin tämä nousi ja seurasi häntä. Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, aterioi myös monta publikaania ja syntistä Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä heitä oli paljon häntä seuraamassa. Kun fariseusten kirjanoppineet näkivät, että hän söi syntisten ja publikaanien kanssa, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: "Publikaanien ja syntistenkö kanssa hän syö?". Sen kuullessaan Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä". Näin kuuluu Jeesuksen sanat ja tämän sinä rakas ystäväni saat uskoa tänäänkin todeksi. Ei Jumalan armon saamiseksi vaadita suuria sanoja tai tekoja, ei rahaa ei kunniaa, vaan hänen armonsa kuuluu meille jokaiselle, jotka uskomme Jeesukseen. Isän syliin saamme jokainen mennä sellaisina kuin olemme, tunnustaa syntimme ja pyytää anteeksi. Ja kuin lapsi, voimme luottaa siihen, että Isä antaa meidän syntimme anteeksi.**

Minäkin sain kerran tulla **riikinäisenä, paljon pahaa tehneenä ja loppuun palaneena** Lehtomäen kotiin. Muistan ikuisesti sen, kuinka huoneessani lankesin polvilleni ja rukoilin Jumalaa. Sanoin Hänelle, etten enää yksin jaksa enkä pysty elämäni hallitsemaan ja siitä selviytymään ja pyysin, että Herra antaisi minunkin syntini anteeksi ja ottaisi minut omakseen.

Olin Lehtomäen kodissa kuusi kuukautta ja tänä aikana sain niin paljon kokea Jumalan rakkautta ja huolenpitoa kodin kautta, että se auttoi minut alkuun uudella tiellä. Nyt olen saanut siinä uskossa vaeltaa jo muutaman vuoden ja Herra on ihanasti ohjannut elämäni ja johdattanut minut myöskin, kuten ystäväni Tuija mainitsi kirjeessään, Diakoniin opiskelemaan sosionomi-diakoniksi. Toivon voivani lopun elämäni tehdä työtä Jumalan valtakunnan hyväksi, mitä se työ sitten lieneekin.

Haluan tässä kiittää Railia ja Jormaa, Liisaa ja Mauria ja kaikkia muita kodin ystäviä siitä, että he antoivat minulle mahdollisuuden ja uskoivat minuun ja rukoilivat puolestani. **Usko sinäkin ystäväni, joka kenties juuri tällä hetkellä olet vaikeassa elämäntilanteessa, että Herran avulla sinäkin voit parantua.**

Herran siunausta toivottaen: Vesa

Rauhan tervehdys!

"Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan mikä ei näy. Uskon kautta oli Abraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä minne oli saapuva." Hepr. 11: 1 ja 8

Abraham **lähti....** monet lähetystyöntekijät ovat **lähteneet...** Liisa ja Mauri ovat **lähteneet....** Mekin **lähdimme** kerran... **uskon kautta..** tietämättä mitä edessä on. Kenelleköhän Jumala on puhunut tämän ystäväkirjeen kautta:" Nyt on **meidän vuoromme lähteä...uskon kautta...**"

Edellä olevat kirjeet varmasti puhuvat selvin sanoin tilanteestamme tällä hetkellä. Itse koin jo keskikesällä olevani henkisesti niin lopussa että tuntui toivottomalta olla tällaisessa ihmissuhdetyössä. Sopan keittäminen ja muut käytännön hommat olisivat vielä menneet, mutta toisten ihmisten kohtaaminen tällaisessa tilassa tuntui toivottomalta. Olin niin kireä ja kärtyinen, että itseäkin ärsytti oma tilani. Olisin halunnut painua maan alle. Onneksi johtokunta laittoi meidät **"pakkolomalle"**. Se kummasti helpotti mielialaani. Ikä ja pitkä työrupeama alkaa tuntua. Ympäristön vaihdos useammin vuodessa auttaisi varmasti jaksamaan paremmin. Kun meitä olisi kolmekin pariskuntaa, voisi lomaa paremmin järjestellä.

Vaikka omassa mielessä ovat kukkineet kaikenlaiset uhkakuvat työn lopettamisesta, niin **TE RAKKAAT YSTÄVÄT ja JOHTOKUNTA**, olette osoittaneet **rakkauttanne ja tukeanne** meitä kohtaan, niin että yhäti voimme **työtä jatkaa yhteisvoimin, Jumalan apuun ja johdatukseen luottaen.**

Talveen on jälleen helppo lähteä, näin emäntien taholta katsottuna, sillä kylmiössä rakkautenne näkyy pitkänä mehukanisterivivostönä, kurkku- ja kurpitsasäilykkeinä, sipuleina, tomaatteina, kurkkuina ym. ym. Pakasteesta rakkauttanne saamme maistella **mansikoina, mustikoina, leipänä, lihana** ym. ym. Kellarissa oleville **potuillekin** on luvassa **porkkana-, punajuuri- ja lanttuseuraa**. Ihmeellistä on Jumalan huolenpito.

Tällaisen lyhyen tilinteon jälkeen haluan **Kiittää teitä rakkaat uskolliset työtoverimme ja ystävämme** Esirukouksistanne, raha- ym:sta lahjoituksistanne ja kaikesta tuestanne meitä poloisia kohtaan!

Kiitos nyt Herran, kun nimeensä luottaa me saamme, eläissä, kuollessa turvata Vapahtajaamme. Jeesus hän on, hänelle kaikukohon Kiitos ja Kunnia! Aamen. Vlk 329:5

Toivottavasti näemme syyspäivillä!

Taivaan Isän armohoitoon teidät kaikki sulkien!

Rakkain terveisin **Raili Huusko**

Tervehdys Ryttylästä

Olen opiskelemassa Raamatua täällä Riihimäen kupeessa. On minulla täällä toinenkin opiskelun aihe, jonka kirjoitin hakupaperiinkin, että oppisin elämään täällä maailmassa Jumalan kunniaksi. Minne Herra sitten ikinä minua kuljettaakin, niin etten ainakaan olisi haitaksi Hänen työilleen, vaikken mitään ihmissilmin näkyvää saisikaan koskaan aikaan. Näyttää kuitenkin siltä, kun Jumalan sana olen yrittänyt rukoillen tutkia, että me ihmiset olemme joko edistämässä Jumalan työtä, tai sitten sielunvihollisen.

Jompaakumpaa me joka tapauksessa edistämme, vaikkei ihmissilmin näkyvällä tavalla. Jos Jumala haluaa meidän olevan tekemättä mitään, edistämme Hänen työtään tekemättä mitään. Se on näkyvää jälkeä haluavalle ihmiselle, kuten minulle, kova paikka.

Viime syksynä erään kerran aivan arkisten töitten keskellä ajellessani työmatkaa autolla, tuli sellainen olo, että voisinhan tehdä vaikka mitä Jumalan valtakunnan hyväksi. Haluaisin tehdä aivan kokopäiväisesti, mutta minulla ei ole mitään virkaa siinä työssä. Olin siitä suutuksissa Jumalalle. Mutta huusin kuitenkin Herraa avuksi.

Eipä mennyt aikaakaan, kun Jumala kirkasti työnäkymät. Oikein kauhistuin, miten paljon olisi työtä. Koko maailma on täynnä ihmisiä, jotka tarvitsisivat omaan elämäänsä apua/ sanomaa Jumalalta, niin uskovat kuin ei uskovatkin. Mutta miten voin olla sitä edistämässä kokopäiväisesti? Eikö Jumalan valtakunnan työllä ole kiire ja enkö minä voisi panna kaikkea likoon? Jumala kirkasti tuona hetkenä tämän asian jotenkin uudella tavalla: Minun tulee tehdä työtä kokopäiväisesti. **Minun tulee tehdä kaikkeni, että pysyisin Jeesuksessa, hänen tahdossaan. Minun ensisijainen tehtäväni on Jumalan valtakunnan etsiminen.** Eikö Sanassakin sanota: "Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa." Siinä on minun tehtäväni, siinä on minulla suuri työmaa. **Minun tulee tehdä kaikkeni, että pysyisin Jeesuksessa, että pelastuisin. Herra vaikuttaa sitten kaikki ulospäin näkyvät teot. Hän kasvattaa meitä niissä tehtävissä, että opimme tuottamaan satoa. Ilman Häntä me emme voi mitään tehdä.**

terveisin Anssi

8.9.2004 Nilsissä

Tulin tänne Lehtomäen kodille tekemään MP-harjoittelujaksoa **8 viikoksi**. Halusin tulla tänne hengelliseen kotiin oppimaan, miten riippuvuuksista voi päästä ja eheytyä parantumisen myötä.

Halusin tulla itsekin **virvottumaan ja elpymään**, kun olin taas niin kauaksi eksynyt Jumalasta; rakkaus Jeesukseen tuntui olevan hiipumassa ja yhteys lähimmäisiinkin rakoili rakkauden puutteessa.

Onneksi talossa on riittänyt käytännön työtä ja saanut jopa valita itselleen sopivia hommia. Koko henkilökunta on ottanut minut lämpimästi vastaan. Vaikka olen vähän epäkäyttännöllinen talousihminen, opin mielelläni uusia niksejä ja jippoja keittiöaskareissa. Jo ensimmäisellä viikolla sain kokea pienen ihmeen, kun tulin leiponeeksi 7 kesäkurpitsakakun taikinana ja paistaneeksi kaikki kerralla leipomon isossa uunissa. Koin kyllä onnistumisen iloa – kahvikakkuja kun olin tähän asti maistellut enimmäkseen toisten tekeminä.

Kaikki ollaan saatu olla täällä **omia persoonia** ja on ollut hauska nähdä ja kokea miten erilaiset ihmiset puhaltavat yhteen hiileen. Tuntuu, että työllä täällä on todella Jumalan siunaus. Mitään ei ole puuttunut, vaikka niinkin iso osa eväistä tulee talon ulkopuolisilta lahjoittajilta suoraan, ehtimättä kauppaan. Lahjamieltä on siis riittänyt ja kodissa osataan käyttää tarkkaan apu hyväksi.

Toivoisin, että rakkauteni Jeesukseen elpyni täällä ja että Jeesus (perheen pojan Mikan ystäväkirjettä lainaten) jaksaisi olla meitä eksyneitä lampaita irrottamassa maailman piikkiensaista. Pyydetään, ettei maailman murheet meitä uskosta vierottaisi, vaan että uskossa vahvistaisi! **Kiitos ja kunnia Herralle nyt ja aina. Herra siunatkoon kaikkia ystäväkirjeen lukijoita ja työn tukijoita sekä koko talon väkeä.**

Lopuksi halusin kertoa, että luokallani Pieksämäen DIAK:issa on entinen talon asukas-mies, joka on saanut parantua täällä ja nyt innolla ponnistelee opinnoissa meikäläisen kanssa – kuinka ollakaan erikoistumalla mielenterveys- ja päihdetyöhön sosionomi-diakoniopinnoissa.

Voiko meitä kukaan parantaa?

Itse itseämme emme ainakaan.

Vain Herra tietää, minkälaisia saviastioita olemme.

- **säröjä, kolhuja ja halkeamia**

Herra voi astiamme ehjäksi tehdä, puhdistaa.

Hän sairautemme voi parantaa,

kun ne hennomme vain hänelle luovuttaa.

Kipumme hän kantaa ja uuden laulun meille antaa, armolaulun.

teitä tervehtien Tuija Mäkinen

”Jeesus sana elämän, tule meidän keskellemme.” Virsi 202:1

SYYSPÄIVÄT 24.-26.09.2004

Ohjelma:

Pe klo 19.00 Seurat

La klo 11.00 Seurat

12.30 R-tunti Miten käyttäisin aikani hyödyllisimmin?

Päivö Parviainen

13.30 Ruokailu

14.30 Seurat

16.00 R-tunti Hengen miekka

Juhani Hautamäki

17.00 Kahvit

18.00 Iltatilaisuus

Su klo 10.00 Jumalanpalvelus Nilsin kirkko

saarnaa Päivö Parviainen

11.30 Ruokailu/kirkkokahvit

12.30 R-tunti Olenko valmis kuolemaan Jeesuksen kanssa?

Päivö Parviainen

13.30 Päätöstilaisuus

Puhujina: Päivö Parviainen, Juhani Hautamäki, Matti Oksanen,

Elsa Soikkeli, Jouko Kauhanen, ym. ym

Kodin veljien lauluryhmä.

TERVETULOA!

Lehtomäen kodin väki/ johtokunta

